

KIRKENS UNGE

– tips til samhandling, organisering og avtaler

I samråd med Kirkerådet og KA

INNHold

INNLEDNING.....	1
SAMMEN OM KIRKENS BARNE- OG UNGDOMSARBEID.....	2
SJEKKLISTE FOR SAMHANDLING OM PROSJEKTER, SATSINGER OG ENKELTTILTAK	4
MAL FOR SAMHANDLINGSAVTALER.....	8
LOKALT BARNE- OG UNGDOMSARBEID.....	9
SPEIELT OM MUSIKK OG AVGIFTER.....	12
KIRKENS UNGE.....	14

INNLEDNING

Dette heftet er en oppfølging av plattformen Kirkens Unge som en gruppe kristne barne- og ungdomsorganisasjoner samlet seg om i 2018. Plattformen legger opp til en mer forpliktende samhandling mellom Den norske kirke på alle nivåer og organisasjonene.

Heftet er utarbeidet av KFUK-KFUM Norge i samråd med Kirkerådet for Den norske kirke og KA (Kirkelig arbeidsgiver- og interesseorganisasjon), og med tilslutning fra de andre Kirkens Unge-organisasjonene.

Det gir råd om organiseringen av kirkens barne- og ungdomsarbeid, veiledning om hva man bør tenke på ved inngåelse av forpliktende samhandlingsavtaler, samt reflekterer nærmere om samspillet mellom en lokal menighet og organisasjonenes lokallag. Det siste er viktig for at man i et lokalt arbeid skal ha en god forståelse for de organisatoriske forholdene rundt barne- og ungdomsarbeidet sitt, og at man kan gå riktig frem ved opprettelsen av nytt arbeid.

Oslo, april 2020

SAMMEN OM KIRKENS BARNE- OG UNGDOMSARBEID

Elleve kristelige barne- og ungdomsorganisasjoner står sammen om «Kirkens Unge», en strategisk plattform for forpliktende samhandling om Den norske kirkes barne- og ungdomsarbeid. Denne ble presentert i januar 2018, er tatt vel imot av Kirkerådet i Den norske kirke og er distribuert til landets bispedømmer.*

Plattformens visjon er uttrykt slik:

«VI SOM STÅR SAMMEN PÅ DENNE PLATTFORMEN, ER FRIVILLIGE ORGANISASJONER SOM DELER VISJONEN AT KIRKEN SKAL VÆRE ET HJEM FOR UNGE MENNESKER HVOR DE FINNER HJELP TIL Å LEVE OG VOKSE I TRO PÅ JESUS KRISTUS.»

Den norske kirke har flere ganger anbefalt at barne- og ungdomsarbeidet i kirken kan meldes inn i en organisasjon. Ungdommens kirkemøte (УКМ) 2016 vedtok en resolusjon om innmelding av menigheters barne- og ungdomsarbeid i organisasjoner. Med henvisning til Plan for trosopplæring, peker UKM på mulighetene som ligger i samhandling mellom menigheter og organisasjoner og siterer fra planens kapittel 6 om samarbeid med barne- og ungdomsorganisasjon:

«NÅR DET OPPRETTES LAG OG FORENINGER I DET KONTINUERLIGE ARBEIDET I MENIGHETEN, ER DET NATURLIG AT DISSE MELDES INN I EN NASJONAL ORGANISASJON. DETTE GIR ET NETTVERK OG TILGANG TIL MATERIELL, ULIKE ARRANGEMENT, LEDEROPPFØLGING OG RESSURSER.»

– Plan for trosopplæring – Gud gir, vi deler, s. 34

Plan for trosopplæring sier videre at når man starter nytt arbeid, bør man kartlegge allerede eksisterende arbeid i lokalmiljøet.

«EN SLIK KARTLEGGING INNEBÆRER DESSUTEN OVERSIKT OVER AKTUELLE TILBUD BARNE- OG UNGDOMSORGANISASJONER HAR I LOKALMILJØET OG DIALOG MED DEM FOR Å UTREDE MULIGHETER FOR SAMARBEID OG KOORDINERING. DET SAMME GJELDER EVENTUELLE ANDRE KIRKESAMFUNN I LOKALMILJØET.»

– Plan for trosopplæring – Gud gir, vi deler, s. 38

Barne- og ungdomsarbeid som drives av menigheten alene, tilfredsstillende i dag ikke nødvendigvis vilkårene til støtte fra forskjellige ordninger, som blant annet Frifond. En slik modell genererer heller ikke støtte til organisasjonene gjennom Fordelingsutvalget.

Gjennom Frifond vil lokallaget få midler til sin drift, og gjennom Fordelingsutvalget gis organisasjonene tilskudd, så de kan bidra som samarbeidspartnere og ressursleverandører til lokalt arbeid. Les mer om disse ordningene her:

www.lnu.no/stotteordninger/frifond

www.fordelingsutvalget.no/Regelverket

Kirkens Unge-plattformen anbefaler en mer forpliktende samhandling mellom kirken og organisasjonene, også der det betyr å samarbeide mer med en organisasjon enn andre. Dette uttrykker organisasjonene slik:

«VI ANERKJENNER HVERANDRES FRIHET TIL Å INNGÅ FORPLIKTENDE AVTALER MED KIRKEN (LOKALT, REGIONALT OG SENTRALT) OM SÆRSKILTE SATSINGER, PROSJEKTER OG ARBEIDSSOMRÅDER.»

Hvert menighetsråd, flere menighetsråd sammen, fellesråd og bispedømmeråd inviteres til å inngå samhandlingsavtaler med en eller flere organisasjoner for å innholdsbestemme og tydeliggjøre ansvar og samarbeid.

Menigheter er forskjellige. Det samme er organisasjonene. Det vil være klokt å snakke

åpent sammen om hvordan en kan samhandle godt om en oppgave eller en målgruppe, og samtidig leve avklart med erkjennelsen av at en på andre områder kan se og tenke ulikt.

Organisasjoner tilsluttet Kirkens Unge-plattformen, per juni 2019:

ACTA – Barn og unge i Normisjon

KFUK-KFUM Norge

KFUK-KFUM-speiderne

KRIK (Kristen Idrettskontakt)

NKSS (Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag)

NLM Ung (Norsk Luthersk Misjonssamband Ung)

NMSU (Det norske misjonsselskaps unge)

Return 2 sender

Skjærgårds LIVE

Søndagsskolen Norge

Ung Kirkesang

SJEKKLISTE FOR SAMHANDLING OM PROSJEKTER, SATSINGER OG ENKELTTILTAK

Kirkens Unge-plattformen oppfordrer til forpliktende samarbeid mellom organisasjoner og flere nivåer i kirken; at man kan inngå avtaler for satsinger og prosjekter på bispedømmenivå eller med et eller flere sokn i et område, ofte i samme prosti.

Her følger de viktigste momentene til avtaler mellom Den norske kirke og organisasjonene om samarbeid om tiltak utover det helt ordinære barne- og ungdomsarbeidet i en menighet. Disse punktene kan også brukes i en avtale mellom menighetsråd og et lokallag i en organisasjon, dersom man ønsker å formalisere samarbeidet i et lokalt barne- og ungdomsarbeid.

Det vil variere noe om alle momentene er naturlig å ha med i en samarbeidsavtale. Dette kommer an på hva slags arbeid eller tiltak en ønsker å inngå avtale om, samt andre lokale forhold. Listen er ment som en sjekkliste.

a) Visjon

Ved å ta utgangspunkt i dokumentet «Kirkens Unge» vil en kunne finne ulike momenter til felles refleksjon om samarbeidet og hjelp til å definere hva som er visjonen for det arbeidet en skal samhandle om. Inn i dette bør man reflektere over Den norske kirkes visjon, om menighetsrådet har en egen visjon, samt organisasjonens visjon.

b) Målgruppe

Hvem er tenkt som deltakere? Hvilken aldersgruppe og eventuelt hvilke særlige interesser og behov er det en tenker at denne virksomheten skal møte?

c) Innhold

Hva slags arbeid er dette? Beskriv hvilke elementer dette arbeidet skal bestå av, evt. nærmere om ulike aktiviteter og metoder. Dersom det som planlegges oppfyller deler av menigheten(e)s trosopplærings-plan(er) må dette defineres nærmere her, samt reflekteres i lokal Plan for trosopplæring.

d) Tidspunkt

Når skal virksomheten skje? Faste dager, tidspunkter eller et visst antall helger etc.?

e) Sted

Hvor skal virksomheten skje og hvilke praktiske betingelser / rammer gjelder? Bruk av menigheten(e)s eller organisasjonens lokaler – eventuelt nærmere om leiebetingelser, tilgang, nøkler, rydding og renhold, alarmsystemer, muligheter for lagring etc.

f) Navn og logobruk

Hva er tiltakets navn og hvordan skal arbeidet profileres visuelt som del av en større sammenheng tilsluttet både en organisasjon og Den norske kirke? Hvilke eventuelle grafiske retningslinjer er gjeldende?

g) Organisering

Hvordan skal tiltaket organiseres? Her må det gis en enkel oversikt over hva som vil gjelde når det gjelder valg av styre for virksomheten, unges deltakelse og ansvar, voksenlederens ansvar, eventuelle rapporteringsrutiner, regler for innmelding og kontingent, rett til frifondsstøtte og andre tilskudd.

h) Bruk av stillingsressurser

Hvilke ansatte (i kirken eller organisasjonen) er eventuelt engasjert i virksomheten og hvilken rolle har den/de? Her kan det være behov for å presisere hva som gjelder om bruk av den ansatte opp mot arbeidstid, godtgjørelse for ubekvem arbeidstid etc. Dette må avklares med arbeidsgiver.

i) Økonomi

På flere områder er det ulike økonomiske ordninger og avtaler for menigheter i Den norske kirke og frivillige organisasjoner. Det er ikke anledning for et tiltak å bedrive såkalt slalåmkjøring mellom ordninger, altså velge det som er mest økonomisk fordelaktig fra ordning til ordning. Er tiltaket en del av en frivillig organisasjon, er det denne organisasjonens ordninger og avtaler som gjelder. Dette omfatter f.eks. forsikringer, betaling for kopiering (Kopinor) og musikkframføring (TONO).

Dersom tiltaket formelt er drevet av menigheten i Den norske kirke, er man per 2019 ikke tilskuddsberettiget til Frifond-midler fra LNU, men kan benytte ordninger og avtaler for Den

norske kirke. Det er verdt å merke seg at det bl.a. er to ulike ordninger for merverdiavgift-refusjon i Den norske kirke og for frivillige organisasjoner. Det er også slik at et menighetsråd ikke kan søke mva-refusjon for utstyr det har innkjøpt og gitt bort til et lokallag i en organisasjon. Eierskapet for tiltaket blir tydelig når det skal brukes organisasjonsnummer ved søknader om tilskudd e.l. Tiltakets formelle tilknytning til enten menighetsråd eller organisasjon blir også retningsgivende for hvem som er å forstå som eier av midler eller eiendeler, og hvem som formelt står økonomisk ansvarlig.

Hvem som utfører regnskapsarbeidet for virksomheten er et praktisk spørsmål som også bør avklares her.

j) Forsikring

Klargjøring av hvilke forsikringsordninger som gjelder for frivillige ledere og deltakere/medlemmer og ansatte i kirken eller organisasjonen. Se også punkt i).

k) Kirkeoffer

Det kan i noen tilfeller være en god ting å bli enig om et visst antall årlige kirkeofringer til virksomheten en skal samhandle om og til organisasjonen nasjonalt.

l) Politiattest og forebygging av overgrep

Vold, krenkelser, grenseoverskridende adferd og seksuelle overgrep mot barn og ungdom skal ikke finne sted. Her må ansvaret for forebygging, rutiner og varsling avklares. Et særlig aktuelt spørsmål er krav om politiattest fra alle med lederansvar. På dette punkt må eventuelle ulike retningslinjer for Den norske kirke og organisasjonen avklares, og det må presiseres hvilke retningslinjer som gjelder for ansatte og frivillige som har lederansvar i tiltaket det samhandles om.

m) Etske retningslinjer og beredskapsarbeid

Både Den norske kirke og mange av organisasjonene har gode rutiner for varsling ved uønskede hendelser som økonomisk mislighold, grenseoverskridende adferd, ved mistanke eller avdekking av omsorgssvikt eller annen uheldig ledelsesadferd. Partene bør ha et kritisk blikk på dette og sikre at det henvises i avtalen til gode nok retningslinjer for dette.

For større tiltak vil det også være klokt å gjennomføre en risiko- og sårbarhetsanalyse (ROS) som viser mulige kriser og uønskede hendelser for deltakere. På grunnlag av en slik analyse kan det både arbeides målrettet både for å unngå skader og kriser, og det kan lages en beredskapsplan som avklarer ansvar for å håndtere og begrense skader hvis en krise oppstår. Dette er særlig aktuelt hvis tiltaket drar på tur/leir.

n) Annet ut fra lokale forhold

Her kan det bl.a. stå hva som skal skje med utstyr / verdier, dersom arbeidet legges ned. Mange av organisasjonene har retningslinjer for dette som må legges til grunn.

Det vil også kunne være eksempler på situasjoner hvor det kan være klokt å si noe om ulik teologisk/ideologisk profil og samtidig enighet om felles visjon og mål for arbeidet en samhandler om. I den forbindelse kan det være fint å merke seg de elleve organisasjonenes enighet om følgende formulering i plattformen «Kirkens Unge»:

«VÅR FELLES VISJON ER VIKTIGERE ENN INNBYRDES FORSKJELLER. DET STÅR OM KIRKENS DIAKONALE OG MISJONALE EVNE, BARN OG UNGDOMS TRO OG ENGASJEMENT, OG REKRUTTERING TIL LIV OG TJENESTE I KIRKEN.»

MAL FOR SAMHANDLINGSAVTALER

Samhandlingsavtale mellom:

a) Visjon	
b) Målgruppe	
c) Virksomhetens innhold	
d) Tidspunkt	
e) Sted	
f) Navn og logobruk	
g) Organisering	
h) Bruk av stillingsressurser	
i) Økonomi, regnskap og eiendeler	
j) Forsikring	
k) Kirkeoffer	
l) Politiattest og forebygging av overgrep	
m) Etske retningslinjer og beredskap	
n) Annet ut fra lokale forhold	

Signaturer:

LOKALT BARNE- OG UNGDOMSARBEID

SAMSPILL MELLOM MENIGHET OG ORGANISASJONER

Med dette kapitlet ønsker vi å gi hjelp og råd om hvordan samarbeidet mellom et menighetsråd og en barne- og ungdomsorganisasjon kan være organisert på lokalplan. Målet med denne avklaringen er ikke nødvendigvis at man skal lage nye avtaler, men at alle aktører i menighetens barne- og ungdomsarbeid skal ha en felles forståelse for organiseringen og ansvarsområdene som tilfaller dem.

Tradisjonelt har menighetsarbeidet i Den norske kirke vært preget av tiltak både i regi av menighetsrådet og av mer selvstendige grupper, lag og enheter som er knyttet en frivillig landsdekkende organisasjon. Mange lokale tiltak er kjennetegnet av en dobbel identitet: De anser seg både som en del av menighetens arbeid og som en del av en frivillig organisasjon.

I enkelte situasjoner kan det oppstå uklarheter knyttet til hvem som har ansvar, og hvem som har myndighet til å ta hvilke beslutninger. Det kan være fornuftig å ha tenkt gjennom hvem som har ansvaret også dersom noe skulle gå virkelig galt. Samtidig er det ønskelig at menighetene preges av et mangfold og samarbeider bredt til beste for barn og unge i soknet.

I det følgende gir vi noen tips om hva man bør ha tenkt gjennom når man driver et ungdomsarbeid som både ansees som å være en del av menighetenes arbeid, og er innmeldt i en barne- og ungdomsorganisasjon. I likhet med malene for avtaler foran her, handler dette blant annet bruk av ressurser, eierskap til eiendeler og hvilke ordninger man kan benytte seg av, for eksempel med tanke på forsikringer.

Det er viktig å huske på at mange av organisasjonene tilknyttet Kirkens Unge-plattformen har lokallag som ikke er tilknyttet en menighet i Den norske kirke. Det er derfor avgjørende at et lokallag kan regnes som en del av menighetens arbeid hvis det er i felles forståelse med lokallagets styre/voksenleder og menighetsrådet. Det er altså ingen selvfølge at et barne- eller ungdomsarbeid drevet av en organisasjon skal regnes som den lokale menighetens arbeid og omtales i dennes årsrapport.

I noen tilfeller kan det derfor være klokt at det lages en skriftlig avtale som angir tiltakets tilknytning til menigheten. En slik avtale kan også avklare praktiske og økonomiske forhold

mellom menighetsrådet og lokallaget i den frivillige organisasjonen, slik som bruk av lokaler og utstyr, bruk av stillingsressurser, etiske retningslinjer, også videre. For opptegning av slike avtaler kan man bruke de malen på side 5-8 i dette heftet. Uansett om man lager en skriftlig avtale eller ikke, anbefaler vi at man gjennomgår punktene på neste side og avklarer hvor man står med sitt arbeid.

Tips og råd for samarbeidet mellom menigheter og organisasjoner på lokalt plan.

1) Oppfordring

Kirkens unge og Plan for trosopplæring anbefaler at man melder lokalt barne- og ungdomsarbeid inn i en organisasjon. Dette gir tilgang til ressurser og regionalt og nasjonalt nettverk.

2) Eierskap

Deltakerne i tiltaket får tilbud om å bli medlemmer i barne- og ungdomsorganisasjonen. De betalende medlemmene utgjør da et lokallag av organisasjonen, med den tilknytning som det gir. Samtidig bør menighetsrådet legge

tiltaket inn i sin plan for trosopplæring, enten som et tiltak i det systematiske arbeidet for å nå bredden, eller som et av øvrige tiltak. Tiltaket bør også inngå i menighetens årsrapport, i forståelse med lokallagets styre. At tiltaket er beskrevet i planer og rapporter fra menighetsrådet er viktig for å befeste menighetens forhold til tiltaket, og er viktig for å legitimere bruk av kirkelige ansatte i arbeidet.

3) Organisering

Organisasjonene og tilskuddsyterne har ofte krav til hvordan lokallagene skal være organisert. Sjekk disse. De fleste krever at man har en ansvarlig voksenleder, og at man årlig leverer rapport og regnskap for lokallaget. Dette er ting som menighetsrådet eller menighetens administrasjon kan være behjelpelige med mange steder. Dersom tiltaket er et ungdomstiltak, kreves det gjerne at man har et selvstendig og demokratisk valgt styre i lokallaget, som har råderett over lokallagets penger. For aktivitet for barn kan kravet om styre falle bort.

4) Økonomi

Barne- og ungdomsarbeid som er innmeldt i en organisasjon, er omfattet av de økonomiske rammebetingelsene som gjelder frivillig sektor. Det vil blant annet si at lokallaget kan søke om mva-kompensasjon, basert på sitt regnskap. Man vil også kunne søke Frifond fra LNU og andre støtteordninger. Som tellende lokallag vil man være med i beregningsgrunnlaget for Grunnstøtten, som utbetales til organisasjonene sentralt fra Bufdir. Dersom menigheten gjør innkjøp av utstyr til bruk i tiltaket, bør man samtidig avklare om det er menigheten som eier utstyret, og lokallaget låner det, eller om det kjøpes inn til organisasjonens eie. Dersom det kjøpes av menighetsrådet til organisasjonens eie, kan ikke menighetsrådet søke mva-refusjon for dette innkjøpet.

5) Søknader om støtte

Dersom man søker om tilskudd fra f.eks. Frifond (hos LNU), må man søke med organisasjonens organisasjonsnummer, eventuelt lokallagets eget organisasjonsnummer. Den norske kirke er per i dag ikke tilskuddsberettiget hos LNU, da Den norske kirke er registrert

som et trossamfunn og ikke en barne- og ungdomsorganisasjon.

6) Forsikring, TONO, Kopinor

Hvis tiltaket er organisert som et lokallag i en organisasjon vil det være omfattet av ordninger som organisasjonen sentralt har inngått på vegne av de lokalene enhetene, slik som Kopinor-avtale, ansvars- og ulykkesforsikring og TONO-avtale. Menighetens forsikringer og ordninger vil som oftest ikke omfatte tiltak som er innmeldt som en enhet i en organisasjon.

7) Trygge rom

Som barne- og ungdomsarbeid både i Den norske kirke og en organisasjon, er lokallaget forpliktet på de vedtak og retningslinjer som er vedtatt fra både Den norske kirke og organisasjonen når det gjelder beredskap, politiattest, krisehåndtering mv.

SPESELT OM MUSIKK OG AVGIFTER

Vanlige, jevnlige øvelser eller samlinger som baserer seg på medlemskap i et lokallag, er ikke å anse som offentlig sammenheng. Musikk som brukes her, trenger man derfor ikke betale avgifter for.

Ved framføring av musikk i offentlige sammenhenger skal det betales avgift til rettighetshaverne av musikken. Dette i henhold til åndsverkloven. Dersom det er levende musikk, betales avgift til TONO. Dersom det er avspilt musikk over anlegg, betales avgift til TONO og Gramo. TONO betaler ut vederlag til tekstforfattere og komponister. Gramo betaler ut vederlag til plateselskaper og artister.

Ved konserter eller andre helt åpne og offentlige arrangementer, finnes det noen avtaler som kan gjelde:

- ◊ Dersom arrangementet er en musikkandakt eller en gudstjeneste, har staten en avtale med TONO om at de dekker avgiften. Da må menigheten kun [melde inn](#) hvilken musikk som er brukt. Dette er ofte en jobb som ligger hos kantoren.
- ◊ Dersom det lokale kirkelige fellesrådet har tilsluttet seg avtalen som KA har fremforhandlet med TONO, kan det framføres musikk uten vederlag når tiltaket skjer i menighetsrådets regi. Avtalen vil også dekke arrangementer der menighetsrådet samarbeider med andre. Forutseningen er at tiltaket er et reelt samarbeid der menighetsrådet inngår som part. Denne avtalen baserer seg på at fellesrådet betaler en årlig sum for alle sokn i kommunen, og de fleste vil derfor ikke trenge å melde fra noe. Kun dersom arrangementet finner sted i et fellesområde med over 75 konserter i året, må man likevel rapportere. Snakk da med den lokale kantor om rutiner for dette. [Se dette rundskrivet for vilkår og avtalens](#)

omfang.

◊ Dersom det lokale kirkelige fellesrådet ikke har tilsluttet seg avtalen med TONO, og arrangementet er gratis, kan man betale en engangssum til TONO på kr 591. Om arrangementet har billettinntekter krever TONO 10% av billettinntektene, opp til kr 16 200 (men minst kr 591).

◊ Ved offentlig framføring av avspilt musikk over lydanlegg må man i tillegg melde fra til Gramo. Dette gjøres ved at arrangøren av arrangementet melder inn hva man har spilt av på gramo.no. Merk at GRAMO ikke samler inn vederlag for musikk fra land som ikke har signert Roma-konvensjonen. Musikk fra disse landene finnes det ingen ordning for i Norge. Et viktig land som ikke er del i Roma-konvensjonen, er USA. En liste over landene som har tilsluttet seg konvensjonen, [finnes her](#).

KIRKENS UNGE

STRATEGISK PLATTFORM FOR FORPLIKTENDE SAMHANDLING OM DEN NORSKE KIRKES BARNE- OG UNGDOMSARBEID

VISJON

Vi som står sammen på denne plattformen, er frivillige organisasjoner som deler visjonen at kirken skal være et hjem for unge mennesker hvor de finner hjelp til å leve og vokse i tro på Jesus Kristus.

1. Kirkelig tilhørighet og teologisk forankring

- ◇ Vi vil at unge mennesker gjennom vårt arbeid, samles med sin menighet til gudstjeneste og fellesskap, og sendes med den til tjeneste lokalt og globalt.
- ◇ I vår samhandling med Den norske kirke arbeider vi i lojalitet til dens bekjennelse.
- ◇ Vi vil forkynne så alle unge ser seg elsket av Gud. Vi bygger åpne fellesskap hvor barn og ungdom får utvikle trygg identitet og kristen tro, og kalles til tjeneste for Gud i kirke og samfunn.
- ◇ Vi formidler at det å tilhøre Jesus Kristus er en gave og holdes levende av Den hellige Ånd, gjennom dåpen, forkynnelsen av evangeliet og deltakelse i nattverden.

2. Barne- og ungdomsarbeidet

- ◇ Vi vil at alt kontinuerlig barne- og ungdomsarbeid i Den norske kirke organiseres som del av en frivillig barne- og ungdomsorganisasjon sitt medlemsbaserte arbeid, jfr. Plan for Trosopplæring og vedtak i Ungdommens Kirkemøte.
- ◇ Vi understreker at kontinuerlig barne- og ungdomsarbeid også kan omfatte

lederutvikling, leir- og festivalarbeid, internasjonal utveksling og åpent diakonalt programarbeid blant unge.

- ◊ Vi ber kirkens ledelse på alle nivåer stimulere til dette, og vi forplikter oss på å ha velfungerende innmeldingsrutiner og medlemsystemer i tråd med offentlige krav og regelverk.
- ◊ Organisert arbeid er mer robust som del av større frivillig nettverk, med tilgang på faglig spisskompetanse og støtte, samt sikring av et forutsigbart økonomisk driftsgrunnlag.
- ◊ Viktigst er den større sammenhengen barn og ungdom får være en del av og kan identifisere seg med, noe som for mange er avgjørende for videre trosliv i overgangen til voksenlivet.

3. Trosopplæringen

- ◊ Trosopplæring er å legge til rette for at den dømte kan leve og vokse i et livslangt forhold til den treninge Gud.
- ◊ Vi deltar gjerne i dette arbeidet med vår kompetanse og våre ressurser, og vi ønsker bidra til en formålstjenlig dynamikk mellom kirkens trosopplæring og barne- og ungdomsarbeidet.

4. Komplementært fellesskap

- ◊ Vi forstår oss selv som et komplementært fellesskap av aktører, med hver sine profiler og oppdrag. Det er unge og oppgaver nok til alle.
- ◊ Vår felles visjon er viktigere enn innbyrdes forskjeller. Det står om kirkens diakonale og misjonale evne, barn og ungdoms tro og engasjement, og rekruttering til liv og tjeneste i kirken.
- ◊ I Samarbeidsrådet for barne- og ungdomsorganisasjoner (SBU) vil vi sammen med Kirkerådet, løpende evaluere og koordinere vår samhandling og innsats på nasjonalt nivå. Hvor det er tjenlig, vil vi opprette og delta i tilsvarende samarbeidsforum på bispedømmenivå.

5. Differensiert samhandling

- ◊ Vi står for en differensiert deling av roller og ansvar. Vi anser den enkeltes profil og kompetanse som en ressurs, og vi vil utnytte mulighetene i den brede «kirkelige geografi» positivt.
- ◊ Vi søker en dynamisk og offensiv samhandling med Den norske kirke om barne- og ungdomsarbeidet, preget av lokalt eierskap, frivillig mobilisering og identitetsbyggende fellesskap.
- ◊ Vi anerkjenner hverandres frihet til å inngå forpliktende avtaler med kirken (lokalt, regionalt og nasjonalt) om særskilte satsinger, prosjekter og arbeidsområder. Avtalene skal ikke hindre ulike organisasjons-tilknytninger, men styrke barne- og ungdomsarbeidet gjennom planmessig organisering og samhandling på områder hvor dette vurderes som hensiktsmessig.

TILSLUTTEDE ORGANISASJONER

KFUK-KFUM Norge, KFUK-KFUM-speiderne, ACTA – Barn og unge i Normisjon, NLM Ung (Norsk Luthersk Misjonssamband Ung), NKSS (Norges Kristelige Student- og Skoleungdomslag), Søndagsskolen Norge, KRIK (Kristen Idrettskontakt), Skjærgårds LIVE, NMSU (Det norske misjonsselskaps unge), Ung kirkesang, Return 2 sender.

6. Ny prioritet

- ◇ Vi erfarer at mobilisering av frivillighet i samhandling med oss, gjør kirken best i stand til å være et hjem for unge mennesker.
- ◇ Vi registrerer at mange som velger kirkelige yrker, har bakgrunn fra vårt barne- og ungdoms-arbeid; og vi er overbevist om at økt rekruttering lykkes best gjennom å styrke dette.
- ◇ Vi oppfordrer kirken til å prioritere tjeneste blant barn og ungdom i arbeidet med å redusere ressurser som brukes på administrasjon på alle nivå. (Jfr. Kirkemøtets vedtak i 2016: «Det er et mål å redusere ressurser som brukes på administrasjon på alle nivå, til fordel for lokal aktivitet som nærer det kristelige liv i soknet.»)
- ◇ Mange menigheter er uten kontinuerlig arbeid blant barn og ungdom. Vi vil sammen bidra til å etablere nytt arbeid der det i dag ikke finnes.

7. «Kirkens Unge» – forpliktelser og frihet

- ◇ Organisasjoner som senere måtte komme til å ville forplikte seg på «Kirkens Unge», kan slutes til gjennom vedtak av de tilsluttede organisasjonene i SBU.
- ◇ Organisasjoner som måtte komme til at de ikke lenger ønsker å stå for «Kirkens Unge», er frie til å melde fra om dette til de øvrige organisasjonene og til kirkens ledelse gjennom SBU.
- ◇ Utover forpliktelsen på «Kirkens Unge» er vi hver for oss selvstendige og frie organisasjoner. Plattformen innebærer ingen form for innbyrdes organisering eller administrasjon.
- ◇ Endringer av denne plattformen kan skje ved konsensus og godkjenning av de tilsluttede organisasjonene i SBU.

Oslo, 10. januar 2018

